

rummes inden for rigsfællesskabets rammer. Det kunne være fristende at holde et lille foredrag om tankerne bag dannelsen af vores selvstyrekommission og de visioner, som i hvert fald jeg har for fremtiden i et selvstyrende Grønland. Tiden i dag tillader det ikke, men jeg er sikker på, at der vil blive rig lejlighed til også her at drøfte et nyt forhold mellem Grønland og Danmark.

Når det er sagt, vil jeg afrunde med at erklære mig enig med statsministeren i de ord, der faldt i redegørelsens Færøafsnit, hvor statsministeren bl.a. spurgte: Hvad er det egentlig, vi har med at gøre? Hvad er det egentlig, vores rigsfællesskab dybest set handler om?

Her kunne vi, statsministeren og jeg, formentlig uden større problemer erstatte ordet færing med ordet grønlandere, for vi har jo en fælles historie, en fælles fortid på godt og ondt. Vi har et fællesskab, og vi har en fremtid, som vi sammen må forholde os til. Men hvilken fremtid? Ja, det er en afgørelse, der i sidste ende må træffes af det grønlandske folk, men indtil da en lille opfordring, som jeg tidligere har fremsat herfra:

Jeg vil bede medlemmerne og i øvrigt den danske befolkning fjerne en eventuel berøringsangst over for indblanding i den grønlandske debat om vor fælles fremtid. Mange herinde, mange ude i landet har forudsætningerne for at deltage i denne spændende diskussion om vores fælles fremtid. Vi vil ikke betragte det som indblanding i interne anliggender, som visse lande har for vane. Vi vil snarere betragte det som værdifulde bidrag til et brugbart og bæredygtigt selvstyre.

Ellen Kristensen (V):

Til at begynde med vil jeg endnu en gang takke statsministeren for dennes redegørelse om den indenrigs- og udenrigspolitiske situation.

Der har i det sidste års tid, både i Grønland og i resten af rigsfællesskabet, været debatter om selvstyretanker for færingerne og grønlanderne. Jeg skal ikke komme nærmere ind på færingernes ønske eller det modsatte om at løsrive sig fra rigsfællesskabet. Man har dog i dag i Grønland fået nedsat en selvstyrekommission, og trods betegnelsen for kommissionen er det ikke decideret selvstyre og løsrivelse, der er formålet med etableringen af denne, men at man arbejder ud fra det, der hele tiden har været Atassuts politik: øget selvstændighed inden for rigsfællesskabet, altså at man moderniserer

hjemmestyreordningen med henblik på, hvorvidt Grønland kan øge sin selvstændighed inden for rigsfællesskabets rammer.

Der er dog i de senere år sket en del forbedringer, hvor man fra den danske stat har givet Grønlands hjemmestyre en bedre indsigt i udenrigs- og sikkerhedspolitikken med en sideløbende informering gennem Landstingets Udenrigs- og Sikkerhedsudvalg. Men det er tilsyneladende heller ikke nok med en sideløbende informering om udviklingen inden for udenrigs- og sikkerhedspolitikken, det drejer sig om at få direkte grønlandsk deltagelse i beslutningsprocedurerne.

Det er af uhyre vigtighed for Grønlands fremtid, at der på tidligere nævnte områder gives mulighed for aktiv deltagelse i både Danmark og Grønland, ikke blot for at opfylde grønlandske politikeres ønske, men til gavn for hele rigsfællesskabet. Der er behov for åbenhed i både arbejdet her mellem Folketinget og regeringen og i Grønland mellem Landsting og hjemmestyre, og ikke mindst, men vigtigst, på tværs af landene i rigsfællesskabet.

En lukkethed i rigsfællesskabet er kun til skade for alle parter, så jeg håber, at man virkelig vil have sådan en sag som Thulesagen i bagehovedet under regeringens og hjemmestyrets arbejde for udvidelse af kompetence, for ansvar og aktiv deltagelse i beslutninger, der vedrører Grønland eller andre dele af rigsfællesskabet.

Der er i dag, som alle tilstedeværende er bekendt med, et hjemmestyre i Grønland og et landsstyre på Færøerne. Disse har gennem tiderne overtaget flere og flere ansvarsområder, sidst ansvaret for luftfartsloven og medieansvarsområdet. Til trods for at diverse ansvarsområder er overtaget, er der dog stadig et samarbejde mellem de danske ministerier samt hjemmestyret inden for de forskellige ansvarsområder såsom sundhed, uddannelse, arbejdsmarkedspolitik, økonomi m.m.

Jeg mener derfor, at det er højst nødvendigt fortsat at se på udvidelse for samarbejde på andre områder for på den måde også at kunne udvide og forbedre en gensidig forståelse og information landene imellem i rigsfællesskabet, idet der til trods for et rigsfællesskab er store kulturelle, traditionelle, mentale og sprogmæssige forskelle, der skal tages hensyn til.

Derfor mener jeg, det ville være på sin plads, at man i fremtiden arbejder på, hvordan man på de andre områder kan skabe nogle samarbejds-